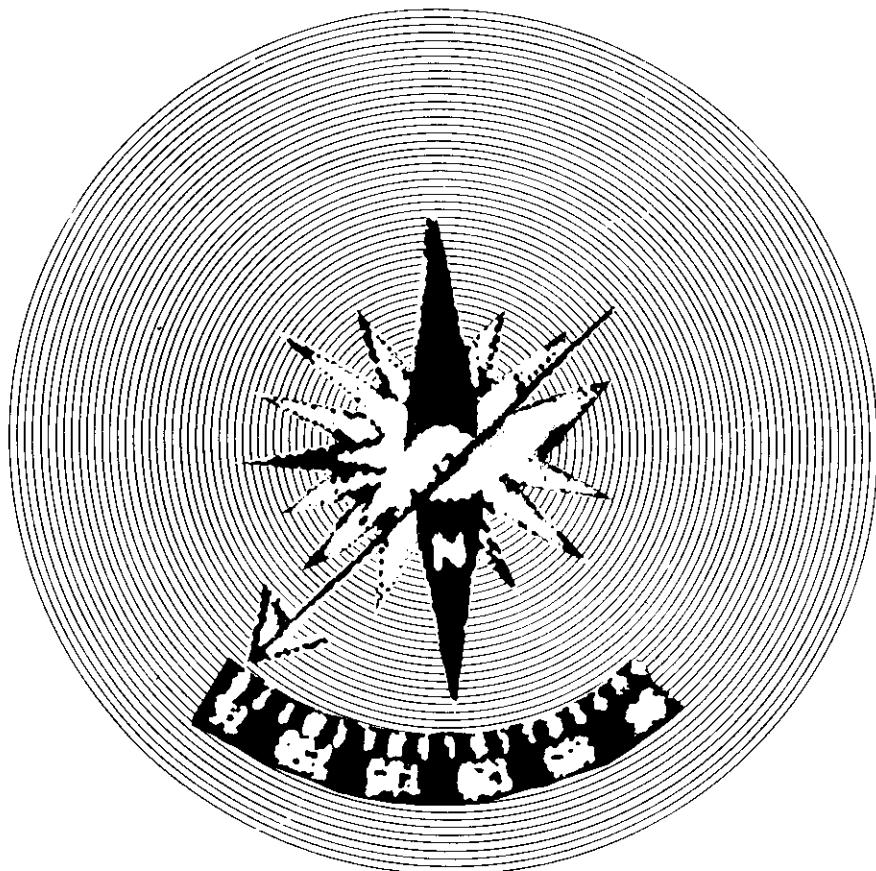

آیندهٔ علم در روسیه

نویسنده: سرگئی بی. کاپیتزا

مترجم: اکبر خلیفه‌ای

دموکراتیک نوبن به حساب خواهد آمد.

شاخصترین جنبهٔ شرایط فعلی علم در روسیه این است که بخش اعظم حمایت دولت – نه فقط به جهت بحران عظیم اقتصادی که کشور را در برگرفته بلکه به واسطهٔ اینکه روسیه اکتون در حال گذر از یک مرحلهٔ تجدیدنظر عمیق در زمینهٔ نقش شایستهٔ علم می‌باشد – از بین رفته است. در نظام گذشته، hard Science به میزان وسیعی تابع تلاشهای نظامی بود که در طول دهها سال در ساخت یک سیستم خوف‌انگیز تسلیحاتی مشارکت کرده بود و از سلاحهای هسته‌ای گرفته تا راکتها و موشکهای هدایت شونده، کشتیها و هواپیماها، توپها و تانکها، دانش به کارگیری قدرت و اقتدار نیروهای مسلح و سلاحهای اندازی جمعی را در اختیار خود داشت.

مسئولان طرحهای بزرگ نظامی در ابتدای کار، بیشتر شایق پشتیبانی از علم، به خصوص علوم پایه بودند و درکی از اهمیت کلی فرهنگ علمی وجود داشت مبنی بر اینکه، برای حفظ سطح بالای پیشرفت مورد نیاز، قدرتمند بودن در مقیاس جهانی، ضروری است. اما در طول بیست سال گذشته، نزولی چشمگیر و منظم در حمایت از آنچه big science نامیده می‌شود صورت گرفته است. برای نمونه،

تحولات ناشی از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی سابق و تأثیر آن بر فعالیتهای علمی در روسیه، موضوع اصلی این مقاله است. اینکه، علوم بر جای مانده از دوران گذشته، با چه چالشهای اساسی مواجه شده و در آینده چه سمت و سویی به خود خواهد گرفت و نیز اولویتهای جدید در صحنهٔ فعالیتهای علمی، کدامها هستند، از جمله مسائلی است که مقاله حاضر در بی‌تبیین آن است.

تحولات عمدهٔ چند سال گذشته در اروپای شرقی و اتحاد جماهیر شوروی سابق، تأثیرات طولانی و قابل توجهی بر شرایط سیاسی، اقتصادی و اجتماعی اکثر مناطق جهان خواهد داشت. در وضعیتی که حتی مرازهای این کشورها در حال تغییر است، انتظار توجه زیاد به شرایط فعلی و پیشرفت آیندهٔ علم دشوار است. اما اگر دیدگاهی دوراندیشانه‌تر و شاید مستقلتر اتخاذ کنیم، آیندهٔ علم در روسیه می‌تواند کاملاً مرتبط با این تحولات قلمداد شود. با چنین چشم‌اندازی، علم خود عامل فوق العاده مهمی در دنیای آزاد و

هیچ‌گونه تحقیق عمده‌ای در زمینه راکتورها و یا شتاب‌دهنده‌ها، به رغم پشتیبانی و عده داده شده، صورت نگرفته است. برنامه‌های جاه طلبانه فضایی نیز تا حدود زیادی اهمیت و گیرایی خود را از دست داده است. در حال حاضر، به خاطر نبود سرمایه، تاوانگان بزرگی از کشتهای تحقیقاتی از ادامه فعالیت باز مانده‌اند. با فروپاشی دولت شوروی (سابق)، زوال کمونیسم و افت محسوس در زمینه تولیدات صنعتی، علوم تجربی قسمت اعظم پشتیبانی خود را از دست داده و از مسیر حرکت باز مانده است.

در این زمینه، اول علوم پایه را مورد بررسی قرار می‌دهیم؛ علومی که به خاطر داشتن دنبال می‌شوند. بیان عمیق انسان به درک و تفسیر جهان پیرامون خود، انگیزه اصلی این علوم است. از طرف دیگر، پژوهش‌های کاربردی به جهت سودمندی ذاتیشان، دنبال می‌شوند. امروزه با وجودی که ارتباط عمیق علوم پایه و فرهنگ به صورت کلی درک شده اما این واگنگی شکننده، از سوی نیروهای در حال رشد مخالف علم و اندیشه تحت فشار است. پژوهش‌های کاربردی که از لحاظ درونی با صنعت ارتباط دارند دارای اثرهای مستقیمی بر پیشرفت تکنولوژی و اقتصاد هستند. در حالی که بوجود آمدن یک سنت در علوم پایه دهها سال – حتی یک قرن – به طول می‌انجامد و ده سال برای به وجود آمدن یک حوزه از پژوهش‌های کاربردی زمان لازم است، یک نواوری صنعتی می‌تواند در عرض یک سال به مدل یا محصول جدیدی منجر شود.

به عنوان مثال، کشفیات پایه در مکانیک کوانتوم به اختصار یک یا دو نسل از ترازیستورها و در مرحله بعد به اختراع لیزر انجامید. یک قرن تئوری الکترو مگنتیسم، پایه‌های پیشرفت صنعت الکترونیک را فراهم کرد که بدنبال آن رادیو، تلویزیون، رادار و ارتباطات ماهواره‌ای بوجود آمد. امروزه ما شاهد تأثیر قابل توجه کشفیات ژئوتک و زیست‌شناسی مولکولی بر روشهای پزشکی و کشاورزی هستیم. همکاری تزدیک علوم پایه و تکنولوژی جدید، تأثیر پیوسته و بسیار عمیقی بر درک ما از جهان و بر سعادت و تمدن ما دارد.

حال می‌توان عوامل بلندمدتی را که بر پیشرفت علوم پایه مؤثر است مشاهده کرد. آلمان تقریباً پنجاه سال بعد از شکست در جنگ جهانی دوم، دوباره مقام شامخ خود را در علم پدیدست آورده است. در کشورهای در حال ظهور آسیا و حوزه اقیانوس آرام، تأثیر خود این کشورها و صنعتشان در علوم کاربردی خیلی پیشتر از میزان مشارکت آنها در پژوهش‌های پایه است. در حال حاضر پژوهش‌های پایه به عنوان یک نواوری خردمندانه جهانی دنبال می‌شوند. مشکلات تأسیس یک سنت منطقه‌ای یا ملی برای این نوع پژوهش‌ها، مردم را حتی به این نتیجه‌گیری سوق داده است که چنین کوشش‌هایی نباید انجام شود اما تمايلات فوق به این معنا نیست که به دلیل اینکه پژوهش‌های پایه جزو لاینفک فرهنگ جدید ماست و مستقیماً در تعلیم و تربیت در سطوح بالاتر مشارکت دارد، در یک جامعه علمی پیشرفت نباید دنبال شود. هرگونه استمرار نداشتن یا توقف شدید پیشرفت علم در روسیه که ممکن است اثرهای بلندمدتی داشته باشد، باید موجب نگرانی فوری هم جامعه علمی و هم کل کشور گردد.

اصلاحات فعلی اقتصادی در روسیه اثرهای شدیدی بر صنعت و تا حد زیادی پژوهش‌های کاربردی دارد. قوانین عرضه و تقاضای بازار می‌تواند و باید الگوهای جدیدی برای پیشرفت تعیین کند. ما می‌توانیم در انتظار دگرگونیهای سریع و عمیق در این مورد باشیم که مجتمعهای عظیم نظامی – صنعتی اتحاد شوروی پیشین را هم تحت تأثیر خود قرار دهد. همچنین تغییر شکل یافتن به صورت یک اقتصاد بازار آزاد، تا حد زیادی یک نوع تغییر در اقتصاد تحت هدایت امور نظامی ما در سالهای اخیر خواهد بود.

■ ماباید در میان چیزهایی که در سیستم شوروی بزرگ و خوب بودند،
قطعاً تعلیم و تربیت، احترام به دانش و موقعیت علم
که سنت دیرینایی را در فرهنگ روسیه دنبال کرده و پیورش می‌داد، به حساب بیاوریم.

نفت و گزار، مغز ما، تنها دارایی عمدۀ ماست. ما باید در میان چیزهایی که در سیستم شوروی بزرگ و خوب بودند، قطعاً تعلیم و تربیت، احترام به دانش و موقعیت علم که سنت دیرپایی را در فرهنگ روسیه دنبال کرده و پرورش می‌داد، به حساب بیاوریم. اکنون روسیه مجبور است یاد بگیرد که چطور این دارایی عظیم و عمدۀ را برای نسل به بهترین امتیاز به کار گیرد. این، جایی است که ما می‌توانیم بین طبقه در حال ظهور رابط بین علوم محض و علوم کاربردی ارتباط برقرار کنیم. رژیم کمونیست واقعاً در توسعه نیروی بالقوه خردمند جامعه به عنوان یک عامل پویا و پیشروندۀ موفق نشد. عقیده مارکس درباره برتری طبقه کارگر – تفسیر شده به صورت متعصبانه و در خدمت منافع سیاسی حزب حاکم – در فروپاشی رژیم شوروی مشارکت داشت. در هیچ حوزه‌ای این امر همانند علوم کامپیوت و تکنولوژی اطلاعات اشکار نبود.

بدبختانه نگرشهای پیشرونده به سمت علم و تکنولوژی زیر فشار عظیمی هستند. سودجویی موفق، در عرض یک روز میلیونی من شود و شب بعد پوشش را از دست می دهد. یک راننده تاکسی ده برابر بیشتر از یک دکتر یا استاد دانشگاه پول به دست می آورد. دیوانسالاران حتی در فرهنگستان علوم وضع خیلی بهتری از دانشمندان در حال کار دارند. علم به عنوان یک پدیده فرهنگی ناپدید گشته، علم و تکنولوژی از روزنامهها و تلویزیون روسیه و از ذهن مردم محظوظ است. تمایلات ضد علمی، فراوان و طالع بینان و پرشکان قلابی در حال زیاد شدن هستند. اینها تا حد زیادی نشانههای بحران عمیقی هستند که روسیه در حال عبور از آن است.

این تحولات همچنین انعکاسی از یک نوع نارضایی جدید از علم هستند. آیا مارکسیست‌ها بارها نمی‌گفتند که تنها نظام عقیدتی علمی واقعی است که می‌توان بر اساس آن «دینیای قشنگ نو» را بنا کرد؟ آیا دانشمندان به خصوصی فیزیکدانانه بودند که وعده سعادت را از انرژی هسته‌ای می‌دادند، سعادتی که فاجعه چرنوبیل اوج آن بود؟ آیا پروژه‌هایی که اعتبار کمتری داشتند نظری و عده استفاده از انرژی همجوشی هسته‌ای (fusion energy) در آینده‌ای نزدیک، یا ظهور مورد انتظار تکنولوژی ابررسانایی که در درجه حرارت معمولی عمل نماید، شکست نخورده‌ند؟ شکست اکتشافات فضایی را بعد از موفقیت‌های تماثلایی او لیه چگونه باید حساب کنیم؟ و با آنکه محط زست خود جه کنیم؟

باید قبول کنیم که چنین موضوعاتی خطاب به گروه گستردگر دانشمندان جهانی است نه فقط روسیه، چون از جهت خاص، بحث علم در روسیه پدیده‌ای است که به صورت بزرگ شده‌ای، انعکاسی از اینباره‌ای مسائی، بحث رازی کا جهان است.

دومین اولویت سیاست علمی روسیه باید یکپارچه کردن آن با علم جهان باشد. در علوم کاربردی این امر در موقع خود زمانی که صنعت ما به تدریج با اقتصاد جهان یکی شود اتفاق خواهد افتاد. فقط می‌توانیم امیدوار باشیم که در این فرایند، روسیه از حالت یک صادر کننده تسليحات و مواد خام خارج شده و در توسعهٔ صنایع دارای تکنولوژی بالا و بر پایهٔ شناخت برای اهداف بخطرتر موفق شود. انضمام علوم پایه روسیه به جهان به صورت وسیع نمی‌تواند

علوم پایه در این وضعیت آشفته راه خود را در روسیه گم کرده است. نمی توان و نباید علوم پایه را با نیروهای بازار اداره کرد. کرچه ممکن است مسئولیت‌های دانشمندان در روش اداره حرفه‌شان مهم باشد اما واقعاً هیچ ارزیابی کوتاه مدتی نمی‌تواند مزایای پژوهش‌های پیشادی را براورزد کند. اگر کسی بخواهد این تأثیر را حساب کند، برآوردهای پایه بر مبنای بلندمدت که شامل حدائق دهها سال باشد، صورت گیرد. در اینجا به جهت اینکه قدرت شناخت دارایی یک عامل بسیار وسیع می‌باشد، کفه ترازو کاملاً به نفع علم خواهد بود. در جینی که اختراعات و نتایج علوم کاربردی می‌تواند به دستاوردهای مهندسی متنه شود، کشفیات علوم پایه حوزه‌های کاملاً جدیدی از تلاش انسانی را باز می‌کند و به این خاطر است که علوم پایه سزاوار حمایت دولت و جامعه است.

بر حسب اینکه نسل جدید چقفر در معرض عقاید و مفاهیم جدید علوم پایه قرار گیرند، این علوم تأثیر عمیقی بر تمدن ما به جا می‌گذارد. در پرتو این واقعیت، باید فرارداد طولانی مدت جدیدی میان علم و جامعه بسته شده و به خاطر مجموعه جدیدی از شرایط اجتماعی در کشورهای اتحاد شوروی پیشین، دنبال شود. علوم روسیه که در گذشته برای عظمت کشور خدمت می‌کرد و بر پروژه‌های بزرگ و ظاهرآ برانگیزende یا قدرت نظامی صرف تأکید می‌نمود باید اکنون وظيفة خود را از نو تعریف کند.

پس ما باید برای علوم روسیه چه کنیم؟ اول اینکه علوم روسیه باید برای تعلیم نسل آینده دانشمندان و مهندسان، وکلا و پژوهشگران، مدرسان و دولتمردان، به نحو خوبی بهتری با دانشگاهها یکی شود. این نسل جدید، ابزار واقعی اصلاحات و امید اصلی ما برای آینده خواهد بود. استمرار تعلیم و تربیت این نسل آینده باید بالاترین اولویت علم و نیز کشور باشد.

در تمام ادوار دگرگوئیهای شدید اجتماعی، زمانی که چالشی
عمده در مقابل سیستم موجود ظاهر شده، مؤسسات تربیتی جدیدی
تأسیس شده است. به عنوان مثال در طول انقلاب فرانسه،
گراناداکول‌ها (grande ecoles) تأسیس شدند. بعد از انقلاب روسیه
و زیر فشار صنعتی شدن در دهه ۱۹۳۰، سیستم فعلی مؤسسات فنی
ایجاد شد؛ فرایندی که تا حد زیادی به جدایی پژوهش و آموزش
منجر شد. بعد از جنگ جهانی دوم تلاش برای توسعه تسليحات و
تکنولوژی بالا به تأسیس «موسسه فیزیک و تکنولوژی مسکو»^۳ که
اکنون از اعتبار بالایی برخوردار است، انجامید. این موسسه بدل به یک
نمونه بسیار موفق اما منحصر به فرد از اتحاد آموزش و پژوهش شد.
این نهاد، تأکید ویژه‌ای بر تربیت دانشمندان و مهندسان آینده با برنامه
تحصیلی کاملی از فیزیک و ریاضیات داشت که توسط بهترین
استعدادهای موجود تدریس می‌شد. امروزه این تجربه می‌تواند و باید
سکوی پرتابی برای حركتهای جدید در سومنی پایه تعلیم و تربیت
باشد. از پیشرفت‌های مهم در این زمینه ظهور دانشکده‌های تربیت
مدارس در شماری از مراکز علمی در اطراف مسکو می‌باشد تا ظرفیت
آموزشی فارغ‌التحصیلان این مؤسسات تخصصی علمی توسعه یابد.
روسیه بیش از پیش مجبور است که از رسم خود در زمینه
تحصیلات الات حمایت کرده و آن را توسعه دهد. احتمالاً جدا از

است رهبران جدیدی ظهر کنند؟ تا چه حد مدیریت علم می‌تواند به روش خود دانشمندان گذاشته شود؟ آیا یک نفر می‌تواند این قاعده قدمی را تفسیر کند که جنگ کاری مهمتر از آن است که به عهده ژئوپلیتیک شود؟

من سعی نمی‌کنم که از کنترل اداری علم طرفداری کنم. ما در روسیه، تجربیات بسیار تأسیف اور و فراوانی در ارتباط با چنین تمهداتی برای هدایت علم داشته‌ایم که نتایج فاجعه باری داشته است. اما شرایط بحرانی فعلی، روشهای جدیدی را برای حل مسائل پیچیده‌ای که جامعه علمی ما با آن مواجه است ایجاد می‌کند. اینکه تا چه حد چنین تصمیماتی می‌تواند با کمک توصیه‌های بین‌المللی اتخاذ گردد، موضوع مهمی است. احتمالاً اقتدار بیرونی می‌تواند برای غلبه بر منافع مقررة باشگاه بچه‌های قدیمی (old boys'club) که تا این اواخر – و با مقداری کامیابی – علم شوروی و اکنون روسیه را هدایت می‌کند، یاری رساند.

بسیاری، روش اقتدارگرایانه‌ای را که بر اساس آن قسمت اعظم علوم شوروی هدایت می‌شد مورد شک قرار می‌دهند و خواستار گسترش مقاومت جدید دموکراتیک برای هدایت علم هستند. این، موضوعی دشوار، اما از نوعی است که باید با آن رودررو شده و به طرقی آن را حل کرد. احتمالاً باید یک بنگاه جدید دولتی برای هدایت سرمایه، مشابه «بنیاد ملی علوم» امریکا تأسیس شود تا تصمیمگیری را از توصیه جدا کند. اجرای یک سیاست توین علمی در روسیه که باید توسط جامعه علمی و مجلس تدوین گردد نشان‌دهنده اهمیت بسیار چنین بنگاهی خواهد بود. چنین تحولی فقط بعد از ظهور یک مجلس قانونگذاری جدید قابل انتظار است.

کمک و مساعدتی که اخیراً از طرف جامعه علمی جهان ارائه شده، شایسته توجه است. در زمانی که بودجه اکثر کتابخانه‌های روسیه و جمهوریهای شوروی سابق قطع شده، برای تأمین استمار و در دسترس بودن نشریات علمی اقدامات زیادی انجام گرفته است. چاپ و توزیع مجله نیچر مانتلی (Nature Monthly) با قیمت کاهش یافته که پل ارتباطی مهمی با علم جهان باز کرده، مورد استقبال فراوان قرار گرفته است. کمکهای عظیمی به گروههای منفرد دانشمندان و حمایت از مدارس عالی نیز اختصاص یافته است. هزینه‌های سفر به خصوص برای دانشمندان جوان مهم هستند. از میان تمام بنیادهایی که از علوم روسیه حمایت می‌کنند، «بنیاد بین‌المللی علم»^۵ جورج سورس (George Soros) را باید مورد تحسین قرار داد. در دورانی از تحول و ناامیدی که پیکر شکننده علم می‌تواند به آسانی نابود شود، چنین کمکهایی مهم هستند.

اما چنین تمهداتی نمی‌تواند از یک سیاست بلندمدت علمی حمایت کند. بعضیها حتی ادعا می‌کنند که این کمکها ممکن است ساختار علوم روسیه یا به عبارتی آنچه از آن باقی مانده، تضعیف کند. در هنگام تأمین پشتیبانی از پژوهش‌های علمی و دانشمندان متفred، برهمن زدن توازن همیشه مهم میان یک گروه علمی و میزانش یعنی مؤسسه‌ای که قسمت عمده زیرساخت و سنت خردمندانه یک مرکز خوب پژوهشی را ارائه می‌کند، خیلی آسان است. از میان تمام مراکز مطالعاتی، دانشگاه‌ها نسبت به سایر مؤسسه‌ها، بقای بیشتری دارند. امروزه ما می‌بینیم که چطور مراکز پژوهشی با مأموریت نظامی که زمانی به عنوان مراکز عالی قلمداد می‌شدند، اکنون چه مشکلات عظیمی در پیدا کردن حمایت و اهداف از لحاظ اجتماعی قابل قبول، برای بقای خود دارند.

بی‌درنگ روی دهد چرا که سنتهای جدایی طلب این علوم مجموعه‌ای عمیق هستند و در طول دهها سال به وجود آمده‌اند. در اینجا نیز ماید بالاترین اولویت را به ارائه فرصت به نسل آینده قائل باشیم تا درگیر جهان علم شوند.

امروزه از فرار مغزاها زیاد سخن گفته می‌شود اما به رغم تمام تبلیغات، ارقام هنوز هشداردهنده نیستند. عزیمت دانشمندان به خارج باید تا حدی به عنوان روشی از عادی‌سازی ارتباطات و پیوندهای علوم روسیه با کل جهان قلمداد شود. ما مجبوریم که دهها سال ازدواج به خود تحمیل شده را جبران کنیم. می‌توانیم در آمارهای مبادلات بین‌المللی، این تمايلات را در علوم روسیه تشخیص دهیم. با ثبات وضعیت سیاسی و تعریف دوباره اولویتها، فرار مغزاها به صورت امیدوارانه‌ای قطع خواهد شد و دانشمندان به روسیه باز خواهند گشت.

تبادل و مسافت دانشمندان مرتبط به فرهنگستان علوم روسیه

هدف مسافت	سال ۱۹۹۲	سال ۱۹۹۱
حضور در کنفرانسها	۶۹۵۶	۵۰۵۸
همکاریهای مبادلاتی	۱۵۰۶	۶۲۸
از طریق دعوت	۸۴۵۱	۷۳۵۷
هیئت‌های علمی	۳۲۹	۱۱۲
فرازدادها (بازدیدهای درازمدت)	۴۶۷	۸۸۱
به عنوان همراه	۱۲۶۲	۱۰۹۷
جمع	۱۸۹۷۱	۱۵۶۳۳

به واقع، آنچه آسیب می‌رساند کناره‌گیری اعضای کلیدی جامعه دانشگاهی، توقف چاپ کتابهای علمی و از دست رفتن استمار و پژوهش و تدریس است. به عنوان مثال نسخه‌های تجدیدنظر شده کتاب چند جلدی «روش فیزیک نظری»، نوشته لاندو (Landau) و لیف شیتس (Lifshitz) – که دارای شهرت جهانی است – بیش از سه سال است که به خاطر فقدان سرمایه در چاپخانه فرهنگستان علوم معطل مانده است. اکثر اعضای ارشد مکتب بر جسته فیزیک هم، کار علمی را ترک کرده‌اند و امکان شکست در استمار یک سنت مورد قبول جامعه بجهانی وجود دارد.

قطعاً ماناید مانعی در مقابل رفت و آمد جهانی دانشمندان ایجاد کنیم، اما زمانی که یک بروفسور بزرگ، روسیه را ترک می‌کند هیچ‌کس به مخارج و سالهای فراوانی که آموزش عالی کشور برای تعلیم و تربیت چنین دانشمند بر جسته‌ای صرف کرده فکر نمی‌کند. این را با میلیونها پولی مقایسه کنید که برای انتقال یک وزشکار از تیم به تیم دیگر پرداخت می‌شود. آیا ما می‌توانیم در چنین شرایطی، تصوری مثبت از علم در ذهن مردم ایجاد کنیم، یا از منابع چنین استعدادهای درخشانی حمایت کنیم؟

از زمان «عصر خود» (age of reason)، علم و عده‌های فراوانی داده است. حال به نظر می‌رسد که روز حساب پس دادن فرا رسیده است. احتمالاً زمانی که جامعه علمی جهان در حال ارزیابی دوباره اولویتها و تعریف تازه آنهاست، این حساب پس دادن در حد بالای خواهد بود. چالش فوق در سیاست علمی روسیه باید بیش از پیش جدی گرفته شود. آیا چنین اولویتها جدیدی می‌تواند توسط یک نهاد قدیمی و محافظه کار دانشگاهی، از نو تعریف شود یا اینکه قرار

متوسط در این مؤسات، صرفاً دگرگونی را مشکلتر می‌کند. من فقط امیدوارم که این چالش و تحولات بعدی آن، به یک بعد خردمندانه در زمینه تکثیر هسته‌ای منجر نشود. در نهایت، مسئولیت حرفه‌ای و یکپارچگی دانشمندان عامل اساسی در امنیت جهان آینده است.

تجزیه اتحاد شوروی به شماری از جمهوریهای مستقل، به شرایط کاملاً جدیدی برای پیشرفت علم منجر شد. بعد از شور و شوق استقلال که دانشمندان در این جمهوریها اغلب فعالترین سخنگویان آزادیهای جدید بودند، ما اکنون باید با حقایق زندگی مواجه شویم. اگر حمایت از علم در روییه در سطح پایینی است، اوضاع در اکثر این کشورهای تازه استقلال یافته، اغلب بدتر است و باید تجدید سازمان و بازنگریهای فراوانی انجام شود. در حال حاضر پیوندهای حرفه‌ای با روییه به تدریج در حال ترمیم است. برای تعریف دوباره ارتباطات علمی در جهان رویی زبان – که اینکه بر روی نقشه جدیدی از اتحاد شوروی سابق و (تا حد معینی) اروپای شرقی پراکنده شده‌اند – کارهای زیادی باید در زمینه تعلیم دانشجو، اعطای درجه، انتشار کتاب و مجلات، سازماندهی و میزانی کنفرانسها و حمایت از زیرساختهای علم انجام شود. علم می‌تواند و باید عامل یکپارچه کننده این دولتها باشد و سازمانهای حرفه‌ای بین‌المللی جدید نقش ویژه‌ای در این امر دارند. اینکه تا چه حد این سازمانها در متعدد نمودن دانشمندان مناطق مختلف جهانی که این قدر از هم جدا شده‌اند موفق خواهند شد، موضوعی است که باید منتظر ماند و دید.

گرچه هر یک از این کشورها مشکلات خاص خود را دارد، با این حال اکثر این مشکلات برخاسته از رویی است که بر طبق آن کارها در اتحاد جماهیر شوروی سازمان داده می‌شد و توسط متعددان پیشین مورد تقلید قرار می‌گرفت. بحران فرهنگستانها احتمالاً یکی از عمومیترین جنبه‌های این مشکل است. به عنوان مثال، فرهنگستان علوم آلمان شرقی منحل شده و در دیگر کشورها تغییرات عمیقی لازم است. هدایت مستقیم سرمایه‌ها از طریق بنیادهای مختلف به سمت پژوهه‌ها و اشخاص خاص و نه مؤسات حامی آنها، اهمیت فرازنهای دارد.

سیاست علمی آینده همانند سیاستها در تکنولوژی و تعلیم و تربیت، توسط اولویتهای ملی تعیین خواهد شد. گرچه شرایط در این کشورها متنوع است اما مورد روییه معنای ویژه‌ای دارد. روییه جایی است که چالش اصلاحات، نه فقط به خاطر اینکه سیاستهایی که می‌باشد دستخوش دگرگونی شوند بیش از هر جای دیگری در روییه دنیا شده‌اند بلکه همچنین به واسطه بزرگی و پیچیدگی این جامعه، حدت بیشتری دارد. گرچه این تحولات، در دنیاک و حتی شوک‌اور هستند اما آنها باید در بستر نوعی دگرگونی عینی اجتماعی که حجم واقعی آن هنوز تعیین نشده‌است، مورد ملاحظه قرار گیرند. ■

یادداشتها

- 1- Establishment of Soviet Science
- 2- Academy for Natural Sciences
- 3- Moscow Institute for Physics and Technology
- 4- National Science Foundation
- 5- International Science Foundation
- 6- Academia Europaea

در آینده نزدیک، بزرگترین خسارتها به پژوهشها تحریب تحمیل خواهد شد چراکه این پژوهشها هزینه‌های بسیار بیشتری از کار صرفاً نظری دارند که همیشه جنبه قویتر علوم شوروی بود. من قبل از زوال درازمدت را در پیشرفت «علوم بزرگ» ذکر کرده‌ام. آیا روییه باید به حمایت از این آزمایشگاه‌های بزرگ که تا به حال، نیروی انسانی و اکثر آنچه مجبور به ارائه آن بودند – شتاب‌دهنده‌ذرات با انرژی بالا یا فضایپیمایهای بزرگ – از دست داده‌اند، ادامه دهد؟ از طرف دیگر پژوهه‌های علمی گستره‌باید به خاطر کمکهای مهم به منافع ملی و جامعه بین‌المللی علم دنیا شوند. اینجا بار دیگر اولویتهای جدید باید از تو تعریف شوند. بدینخته فشار تعهدات پیشین و منافع قدرتمند مقرر، تمام تصمیم‌گیریهای صحیح و اجرای آنها را مشکلتر ساخته است.

اکنون بوساطه نبود ارزهای معتبر، تمام تعهدات بین‌المللی علم شوروی که توسط روییه تقبل شده متوقف شده‌اند. کمک و مساعدت مالی بین‌المللی برای بازپرداخت این پرداختها و بدھیها در طول یک دوره انتقال، در بالاترین حد مورد استقبال قرار خواهد گرفت. سرمایه‌هایی که در حال حاضر مؤسات بین‌المللی برای کمکهای فنی ارائه می‌کنند، می‌تواند برای حمایت از پژوهشها ای اختصاص یابد که هم‌اکنون دانشمندان رویی نمی‌توانند امکانات کافی برای آنها پیدا کنند.

در هنگامه کشاکش و دشواریها، عناصر اخلاقی مهم می‌شوند. از میان تمام دلایلی که برای از دست رفتن جسارت و اخلاقیات دانشمندان رویی عنوان می‌شود، احتمالاً بدترین آنها، فقدان درکی از کار و حتی نقش آنها در جامعه است. دگرگونی در ارزشها که اکنون در روییه جریان دارد اثر مهمی بر نگرشاهی نسل جوان دارد. تمایلات ضد خردمندی که به صورت آشکاری در رسانه‌های گروهی توأم با اظهارات ملی‌گرایی و ضدیهود رایج، همراه با نامیدی و محرومیت – مخصوصاً در میان جوانان و امید پیشترین نسل در سطح کارشناسی ارشد و فوق دکتری – عنوان می‌گردد، آنها را به ترک کار علمی یا کشور ترغیب می‌کند.

نگرش عمومی به چنین موضوعات اخلاقی اهمیت دارد. اخیراً به ابتکار فرهنگستان اروپا بیست جایزه توسط یک هیئت داوری بین‌المللی به دانشمندان جوان اتحاد شوروی پیشین اختصاص یافت که از آنها در یک مرحله نهیں کننده از دوران کاری‌شان حمایت می‌کرد. یکی از مسئولیتهای نسل قدیمیتر و همچنین جامعه علمی بین‌المللی، شناخت چنین وضعیتی است. شاید بتوان وضعیت پیکره علم را با پول مرمت نمود اما برای موقفيت و آینده آن، روحیه علمی، خیلی مهمتر و دور از دسترس است.

یکی از نگرانیهای خاص، آزمایشگاه‌های سلاحهای هسته‌ای هستند که در آنها پاره‌ای از دشواریهای تغییر جهت شاخه پژوهشی مجتمعهای صنعتی – نظامی را می‌توان به بهترین وجهی مشاهده کرد. از همان آغاز، این مؤسات در زمینه پول و منابع اختیارات نامحدودی داشتند. همچنین اختیارات نامحدودی در زمینه قراردادها، نه فقط با علم جهان بلکه حتی با اکثر همکارانشان در داخل داشتند. اکنون که ماهیت این تشکیلات برای جهان آشکار شده آنها مجبورند راههای تازه‌ای برای استخدام دانشمندان و مهندسان دارای استعداد درخشنan پیدا کنند که وسایل فراوانی در اختیار دارند. به واسطه compartmentalization عظیمی که این مؤسات پژوهشی نظامی داشتند، این کار موضوع آسانی نیست و حتی سن